

Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi - Journal of Social Sciences
Cilt/Volume: 2007-2 Sayı/Issue: 15

HOCAM YAHYA ÖZSOY'UN ARDINDAN

Prof. Dr. Süleyman ERİPEK*

Saniyorum 1976 yılı idi. Ankara Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Bölümü'nde yüksek lisans eğitimi yapmak istiyordum. O dönemde giriş sınavı yoktu. Ancak bürokratik bazı engellere takılmıştır. Benzer durumda olan başkaları da vardı. "Komisyon üyeleriyle görüşmeniz yararlı olur." dediler. Üyelerden birisi Yahya ÖZSOY'du. Bizi sabırla dinledi. Konuyu inceleyeceğini söyledi. O zaman bana sıradan görünen bu görüşme, hocamın ölümüne değin süren bir ilişkinin başlangıcı oldu.

Sonuçta engel kalktı. Yüksek lisans eğitimine kabul edildik. O zamanlar dersler çalışma saatleri sonrasında akşamları yapılırdı. Yahya ÖZSOY hocam bir akşam dersin bitiminde Bölüme asistan alınacağını, düşünüp düşünmediğimi sordu. Başarılı bir öğrenci idim. Doğrusu bunu bir teklif olarak algıladım: O dakikadan itibaren kendimi üniversite hocası gibi görmeye başladım. Ancak sınav zamanı bir de baktım, on kadar aday var. "Nereden haberiniz oldu?" diye soruyorum. "Yahya hoca söyledi." diyorlar. Sınavı ben kazandım. Bir başkası da kazanabilirdi. Ancak hocamın bu davranışı, "öğrenciyi bilgilendirme", "fırsat eşitliği" dendiğinde hep aklıma gelir. Öğrencilerime herhangi bir olanak ya da sınav konusunda bilgi verirken, yanlış bir anlaşılma olmaması için bu anımı onlara anlatırım.

Yahya ÖZSOY hocam örnek bir öğretmen, bilim adamı, yönetici, örnek bir baba ve eşi. Kelimenin tam anlamıyla örnek bir insandı.

O, örnek bir öğretmendi. Eğitim Bilimleri öğretmenlik mesleğini nasıl tanımlıyorsa işte öyle bir öğretmendi. İlkokul öğretmenliği, başöğretmenlik ve üniversite hocalığında bulundu. Hizmet içi eğitim programları, kurs ve seminerlerde öğretmenlere, işçisinden milletvekillerine her kesimden insanlara öğretmenlik yaptı.

Her ders için öğrencilerin hatırının sorulmasından işlenecek konulara ve ders sonunda yapılacak değerlendirmelere kadar ayrıntılı bir dosya hazırlanırdı. Öyle ki hocamın esasen kendisi için hazırladığı dosyalı inceleyen hemen herkes o dersi rahatlıkla verebilirdi. Hocamla beraberliğim süresince bir

* Anadolu Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

kez dahi olsun dersini aksattığına tanık olmadım. Çok hareketli bir insandı, onu izlemek bile insanı yorardı. Yurdun her köşesini adım adım dolaşır, bir toplantıdan diğeri koşturur dururdu. Dersleri ancak böylesi zamanlarda aksayabilirdi. O zaman hazırladığı bu dosyalar imdada yetişirdi. Bir defasında dosya benim önümdüydü. Hocamın ilk notu “öğrencilere sorulacak - nasıllar?” Öğrencilere hocamızın mazeretini ilettim, sonra notunu aynen okudum ve ekledim “Hoca dönünce bana sorar. Bu notun karşısına ne yazayım?” “İyiyiz” dediler. Ben de yazdım, “iyilermiş”. Hocamıza dosyayı teslim ettiğimde gülüştük.

Hocamızın ölümünden kısa bir süre önce aramızdan genç yaşta ayrılan Turhan BARAZ anlatmıştı. Bir hizmet içi eğitim programında yoğun çalışma temposu içerisinde ders aralarından birisi birazcık uzayacak gibi olur. Ama ne mümkün! Hocamız uzunca bir “evet” çeker, ellerini dizlerine vurur ve kalkar. Herkes arkasından derslere... Hocamızın “evet”i bugün biz eğitimciler arasında hoş bir işaret olarak kalmıştır. Hocamızın aramızdan hızla ayrılışını, zaman zaman onun bu hareketleriyle ilişkilendirir hüzünlenirim. Sanki hocamız “evet, bu dünyadan gitme zamanı geldi” demiştir.

O, örnek bir bilim adamıydı. Bilim adamı olmanın gereği olan bilimsel tutum ve davranışlara tümüyle sahipti. Yüksek lisans programında Araştırma dersinde Niyazi KARASAR hocamız verilerin toplanması ve yorumlanması öncesinde bazı ön hazırlıklardan söz ediyordu. Anlattıkları bana mantıklı, ancak gerçekleştirilmesi son derecede güç geldi. Sordum, “Hocam doğru da, dediklerinizi gerçekleştiren kimse var mı?” Yanıt, “Yahya ÖZSOY.” idi.

O, örnek bir yöneticiydi. İnsanları yönetme sanatının tüm inceliklerine sahipti. Yönettiği birimlerin çalışma alanını olabildiğince genişletir o ölçüde çalışma yoğunluğunu ve temposunu artırır. Yönetim değişikliği süreçlerinde Yahya ÖZSOY hocamızın adı geçtiğinde, kendi aramızda “Aman hocamız olmasın. Adamı eşek gibi çalıştırır.” der, şakalaşırdık. Allah’tan kimsenin böyle bir niyeti olmadı. Kısa sürelerle Ankara ve Anadolu üniversitelerinde bölüm başkanlığı yaptı. Çalışma hayatının yıllarında Bolu İzzet Baysal Üniversitesi’nde Eğitim Fakültesi Dekanlığı ve Rektör Yardımcılığı görevlerinde bulundu.

Yahya ÖZSOY hocamız, iyi bir yönetici olmanın bir özelliği olarak mükemmel bir planlayıcı ve uygulayıcı idi. Öğrencileriyle yaptığı kurum ziyaretleri, yönettiği toplantılar, sorumluluğunu üstlendiği etkinlikler... Bunların her birisi, hazırlık çalışmalarından değerlendirme çalışmalarına değin, okullarda örnek olarak verilebilecek nitelikteydi. Yıllar önce bir program çerçevesinde Almanya’dan Türk ve Alman öğretmenlerinden oluşan bir grup Eskişehir’e gelmişti. Yahya ÖZSOY hocamın ve Ayhan Hakan’ın sorumluluğunda yürütülen program Türk Eğitim Sistemi ve İşleyişi konusunda bir seminer verilmesini de kapsıyordu. Seminer boyunca uzman ve yetkililer açıklamalarda bulundular, okul ve sınıflar ziyaret edildi. Seminer, önceden planlandığı üzere yoğun bir tempo içerisinde en ufak bir aksamaya uğramadan

tamamlandı. Öyle ki her fırsatta disiplin ve çalışkanlıklarını ifade ettiğimiz Alman öğretmenler bu tempoya ayak uydurmada zaman zaman güçlük çektiler. Grupta yer alan öğretmenlerden birinin Yahya ÖZSOY hocam için tüm içtenliğiyle grupta yer alan öğretmenlerden birinin Yahya ÖZSOY hocam için tüm içtenliğiyle “Bu kişi ile konuşmak için Türkçe’yi öğrenmek isterdim.” dediğini hatırlıyorum.

O, örnek bir baba idi. Yalnızca çocuklarının babası, torunlarının büyükbabası değil, bizlerin de Yahya babasıydı. Üniversitedeki çalışması sabah 7’lerde başlardı. Saat 10’a kadar yazar, çizer, hazırlıklarını tamamlardı. Bu saatten sonra odası bir dakika dahi boş kalmazdı. Marko Paşa, gibi insanları sabırla dinlerdi. Akşama doğru herkes evinin yolunu tutarken o, o güne ilişkin çalışmalarını tamamlar, ertesi günün hazırlıklarına başlardı.

O, örnek bir eşi. Eşi Hasene Hanım birkaç yıldır rahatsızdı. Yahya ÖZSOY hocam eşinin rahatsızlığında ona yönelik davranışlarıyla bizlere hayat arkadaşı olmanın ne anlama geldiğini gösterdi.

Hocamızdan söz edince onun eğitimimize, özellikle özel eğitime yaptığı katkılardan söz etmemek önemli bir eksiklik olur. Onun bu katkıları ayrı bir yazıya belki de bir kitaba konu olabilecek niteliktedir. Anadolu Üniversitesi’nde, o zamanın rektörü Yılmaz BÜYÜKERŞEN’in destekleriyle ülkemizde özel eğitim alanına lisans düzeyinde öğretmen yetiştiren ilk programı başlatan odur. Bu programı daha sonra Gazi Üniversitesi’nin katılımıyla iki üniversitede sürdürülürken bunlara Bolu’da bir üçüncüsünü ekleyen yine odur.

“Evet...” Hocam seni unutmayacağız.